

رسول الله صلى الله عليه وسلم چنین لبیک می گفت: «لَبَّيْكَ اللَّهُمَّ لَبَّيْكَ، لَبَّيْكَ لَا شَرِيكَ لَكَ لَبَّيْكَ، إِنَّ الْحَمْدَ وَالنُّعْمَةَ لَكَ وَالْمُلْكَ، لَا شَرِيكَ لَكَ»

از عبدالله بن عمر رضی الله عنهما روایت است که می گوید: رسول الله صلى الله عليه وسلم چنین لبیک می گفت: «لَبَّيْكَ اللَّهُمَّ لَبَّيْكَ، لَبَّيْكَ لَا شَرِيكَ لَكَ لَبَّيْكَ، إِنَّ الْحَمْدَ وَالنُّعْمَةَ لَكَ وَالْمُلْكَ، لَا شَرِيكَ لَكَ»، راوی می گوید: و عبدالله بن عمر علاوه بر این می گفت: «لَبَّيْكَ لَبَّيْكَ، وَسَعْدَيْكَ، وَالْخَيْرُ بِيَدَيْكَ، لَبَّيْكَ وَالرَّغْبَاءُ إِلَيْكَ وَالْعَمَلُ». «مطیع و فرمانبردار تو هستم؛ تمام نیکی ها و خوبی ها به دست توست؛ و تنها از تو با زاری و تضرع درخواست می کنم و فقط برای تو عمل می کنم».

[صحیح] [متفق علیه]

کیفیت تلبیه گفتن رسول الله صلى الله عليه وسلم هرگاه ارادۀ مناسک حج و عمره را می نمودند می فرمودند: (لبیک اللهم لبیک) لزوم اجابت تو پس از آن که برای اجابت که بسوی آن ما را فراخواندی از قبیل اخلاص و توحید و حج و غیره، (لبیک لا شریک لک لبیک) تنها تو مستحق عبادت هستی که ربوبیت و الوهیت و اسماء و صفات خود شریک نداری، (إن الحمد) شکر و ستایش (والنعمة) از سوی تو و تو عطا کنده آن هستی (لک) در تمام احوال به تو محول می شود، (والمملک) همچنان از آن توست، (لا شریک لک) هم آنها مربوط به شماست. و ابن عمر رضی الله عنهما بر آن میافزود: (لبیک لبیک وسعدیک) مرا پس از خوشبختی خوشبخت نما، (والخیر بیدیک) هم آن از روی فضل و احسان تو است، (لبیک والرغباء إليك) و طلب و مسأله برای کسی است که خیر بدست اوست، (والعمل) و بجز تو است و تنها تو مستحق عبادت هستی.

<https://sunnah.global/hadeeth/prs/show/4535>

